

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010229
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. H. pre zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 27.07.2022, takto

rozhodol:

obžalovaný

T. H., narodený XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom T., P.O. H. XXXX/XX
t. č. vo väzbe v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS R.,

sa uznáva vinným, že:

v čase o 17:58:21 hod. UTC (koordinovaného svetového času) dňa 16.01.2021 v Topoľčanoch vystupujúc na sociálnej sieti www.facebook.com <<http://www.facebook.com>> pod užívateľským menom „Q. I. (livia.sladekova.XXXXX)“, sa mobilným telefónom pripojil prostredníctvom prístupu do internetu cez IP adresu XX.XXX.XXX.XXX s použitím počítačovej siete prostredníctvom internetovej služby www.facebook.com <<http://www.facebook.com>> k svojmu užívateľskému účtu „Q. I. (livia.sladekova.XXXXX)“, na ktorom nahral video s názvom xcXXWYuyqbmydpXziXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX_n.mpX (hash: XXXfXXXXaaXXXbldXbdXXdXcXXblXXXX), zachytávajúce nahé dievča, vrátane pohlavného orgánu, a obnažený mužský pohlavný orgán, a súčasne zobrazujúce orálny sex vykonávajúci dievčaťom, a následne predmetné video prostredníctvom svojho účtu rozširoval na sociálnej sieti www.facebook.com <<http://www.facebook.com>> iným užívateľom,

t e d a :

inak rozširoval detskú pornografiu a spáchal čin verejne,

t ý m s p á c h a l :

zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 369 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorého kontrolu vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka, príslušníci Policajného zboru.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - mobilný telefón značky Samsung model Galaxy S7 edge, typ SM-Z IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX s výrobným číslom W spolu so SIM kartou Orange a pamäťovou kartou typu Miero SDHC zn. San Disk, model Ultra o kapacite 32 GB s výrobným číslom XXXXDRCXPOUQ.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topoľčanoch sp. zn. Pv 87/21/4406, prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec proti obžalovanému T. H. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. H. na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a ochrannom opatrení.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania boli prečítané údaje z REGOB, správa od MUDr. J., správa z PN C. U., správa zo Sociálnej poisťovne, správa ÚPSVaR T., správa o povesti Mesto T., majetkový profil, správa Centrálného depozitára cenných papierov SR, správa Geodetického a kartografického ústavu Bratislava, správa Finančného riaditeľstva SR, správa Úradu priemyselného vlastníctva SR, správa Sociálnej poisťovne, správa Dôvery ZP, správa C. a.s., správa Dopravného úradu, správa Ministerstva dopravy a výstavby SR, správa Leteckej amatérskej asociácie SR, správa Slovenskej leteckej federácie, správa Slovenského národného aeroklubu, výpis z účtu C., a.s., výpis z ústrednej evidencie MV SR, avízo, odborné vyjadrenie, výpis zo živnostenského registra, uznesenie OS Topoľčany č.k. 3Tp/4/2022-26 zo dňa 01.06.2022, lustrácia ZVJS, lustrácia v SP, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov, odpis RT, pripojený spis OS Topoľčany sp. zn. 1T/22/2015 a z neho najmä obžaloba, rozsudok, nariadenie výkonu ambulantného liečenia, správa o nastúpení, uznesenie o osvedčení, správy MUDr. N., oznámenie MUDr. J., uznesenie OS Topoľčany č.k. 3Tp/4/2022-26, uznesenie KS v Nitre č.k. 1Tp/45/2022-47, závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. A. C. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia ZP č. 11/2022.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v sociálnej poisťovni, z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov,

z odpisu registra trestov, lustrácie v databáze súdov súd zistil, že voči obžalovanému je vedené trestné stíhanie pre iný trestný čin, pre ktorý sa nachádza vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS R. a to od 29.05.2022. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný pre prečin poškodzovania cudzej veci, v evidencii priestupkov má evidované dva priestupky, z toho jeden proti občianskemu spolunažívaniu vyriešený napomenutím a jeden proti verejnému poriadku vyriešený blokovou pokutou. Toho času nie je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný je evidovaný na trvalom pobyte v Meste T., kde na komisii verejného poriadku, verejnoprospešných služieb a životného prostredia riešený nebol. V evidencii priestupkov mestskej polície nemá vedený žiadny záznam. Je nezamestnaný, je poberateľom invalidného dôchodku. Zo správy ÚPSVaR T. vyplýva, že nie je ani nikdy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá ani nikdy nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky.

Zo správ zabezpečených k majetkovému profilu obžalovaného vyplýva, že tento nie je vlastníkom žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku. Obžalovaný je nemajetný a z trestného činu ním spáchaného nemal žiadny majetkový profit.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/22/2015 vyplýva, že na obžalovaného bola dňa 06.03.2015 podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 10.09.2014 kedy prišiel na betónovú plochu medzi obytné domy k smetným plastovým nádobám na odpad, kde zapálil dva kusy uvedených nádob, pričom došlo k ich úplnému zhoreniu, čím poškodenému Mestu T. spôsobil škodu vo výške 446,36 eur. Za uvedený skutok bol rozsudkom č.k. 1T/22/2015-82 zo dňa 25.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2015 odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné psychiatrické liečenie. Uznesením sp. zn. 1T/22/2015 zo dňa 20.05.2016, právoplatným dňa 20.05.2016 súd rozhodol o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia s tým, že na odsúdeného sa hľadá akoby nebol odsúdený. Ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou bolo nariadené k MUDr. N., psychiatrická ambulancia T., ktorého výkon nebol u obžalovaného doposiaľ skončený. Aktuálne uvedené liečenie obžalovaný vykonáva u MUDr. J., nástupcu MUDr. N.. Z poslednej správy MUDr. J. vyplýva, že obžalovaný ambulanciu navštevuje pravidelne, dodržiava pravidlá liečby, pričom ambulantná ochranná liečba je u obžalovaného dostatočná, plní svoj účel a je v nej potrebné aj naďalej pokračovať. Zo zabezpečenej správy vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici C. U., nakoľko vo všetkých prípadoch išlo o dobrovoľnú hospitalizáciu na odporúčanie ambulantného psychiatra.

Zo záverov znaleckého posudku č. 11/2022 vypracovaného MUDr. A. C., znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená chorobná závislosť na omamných a psychotropných látkach alebo alkohole. Užívanie alkoholu je znalkyňou hodnotené ako abúzus, pričom nebol zistený syndróm závislosti. V čase spáchania trestného činu boli rozpoznávacie a najmä ovládacie schopnosti obžalovaného podstatne znížené, a to najmä v dôsledku, že u neho bola zistená ľahká duševná zaostalosť a organická porucha osobnosti. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania „po svojom“, jeho schopnosť chápania je z psychiatrického hľadiska narušená globálnym postihnutím intelektových funkcií. V čase spáchania skutku obžalovaný netrpel, ani v súčasnosti netrpí sexuálnou chorobou alebo poruchou. Motivácia konania obžalovaného vyplýva z toho, že obžalovaný nemá partnerský vzťah, konzumácia pornografie je pre neho hlavný prostriedok uspokojenia. Obžalovaný nie je schopný predvídania dôsledkov svojho konania a dopad na jeho osobu, nie je schopný uvažovať v širších sociálnych a právnych súvislostiach. U obžalovaného sa primárne nejedná o poruchu sexuálnej preferencie, a preto podľa znalkyne sexuologické ochranné liečenie nie je dôvodné uložiť. Z psychiatrického hľadiska je pobyt obžalovaného na slobode potenciálne nebezpečný vzhľadom na zníženie rozumových schopností do pásma mentálnej retardácie a poruchy správania, ktoré sú u obžalovaného popisované od detstva. Aktuálne má obžalovaný uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, čo znalkyňa považuje za postačujúce, pričom uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou by neplnilo svoj účel, nakoľko nie je možné ústavným pobytom očakávať zlepšenie psychického stavu obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný T. H..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarcu stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 369 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona) na 3 roky až 8 rokov. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo závažnosti spáchaného trestného činu, jeho následku a s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý je invalidný dôchodca, v mieste bydliska má dobrú povesť, doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, pričom toto odsúdenie bolo zahladené. Jeho doterajšie priestupkové previnenia boli menej závažného charakteru s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou. V prípade obžalovaného neprichádzalo podľa § 34 ods. 6 Trestného zákona do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody, práve z dôvodu, že ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv jednak celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním trestného činu. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho ľutoval, ako aj zdravotný stav obžalovaného odôvodňovali záver, že v záujme dosiahnutia účelu trestu, spočívajúceho aj v prevýchove obžalovaného, bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných povinností. Takto uložený trest bude mať zásadný výchovný vplyv na obžalovaného a bude ho motivovať k tomu, aby v budúcnosti pod vedením probačného a mediačného úradníka viedol riadny život a vyvaroval sa aj najmenej závažným porušeniam právnych predpisov pod hrozbou výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Takto uložený trest bude plniť svoj výchovný účel, ako aj účel ochrany spoločnosti pred ďalším protiprávnym konaním. V súlade s § 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 1 Trestného zákona súd

obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň nad jeho správaním uložil probačný dohľad.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovaného. Súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojim vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona), a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností v pomere 2:0, a preto v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona súd hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (8 rokov) znížil o jednu tretinu (t.j. o 20 mesiacov) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí 3 roky až 6 rokov 4 mesiace. Neustálená rozumová a mravná vyspelosť obžalovaného, sociálne a osobné pomery obžalovaného, ako aj stále prebiehajúce súdom nariadené ochranné liečenie v inej trestnej veci, ktoré podľa vyjadrení ošetrojúceho lekára plní svoj účel, boli dôvodom pri zohľadnení zásad ukladania trestu, že napriek závažnosti spáchaného trestného činu mal súd za to, že s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný, pričom uvedené odsúdenie má obžalovaný zahladené, k svojej trestnej činnosti zaujal kritický postoj a svoje konanie oľutoval a vzhľadom na podstatne znížené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného spôsobené ľahkou mozgovou disfunkciou je primerané a spravodlivé uložiť mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 3 roky.

Nakoľko sú v prípade obžalovaného splnené všetky podmienky na uloženie podmiennečného odkladu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 odsek 1 Trestného zákona, súd rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky obžalovanému podmiennečne odkladá s probačným dohľadom, nakoľko takto uložený trest je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného bez bezprostrednej potreby výkonu trestu odňatia slobody, s určením primeranej skúšobnej doby podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona pri dolnej hranici, t. j. vo výmere 2 roky, keďže je potrebné aj v tejto sfére pôsobiť na obžalovaného formou trestu a hrozby jeho premeny v prípade, ak by pokračoval v správaní, ktoré je indikované a protiprávne, a aby ho aj táto hrozba premeny trestu viedla k tomu, aby sa napravil, aby viedol riadny život a začlenil sa do rodinného prostredia. V rámci uloženého probačného dohľadu, za účelom posilnenia výchovného pôsobenia na obžalovaného, uložil súd obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, nakoľko v priebehu dokazovania bolo preukázané a znalkyňou v znaleckom posudku konštatovaný abúzus - užívania alkoholu u obžalovaného. Obžalovaný sa práve pod vplyvom alkoholu opakovane dopúšťa protispoločenskej činnosti, ktorej následky a právne dosahy si pre svoju ľahkú duševnú zaostalosť a organickú poruchu osobnosti neuvedomuje v plnom rozsahu.

Súd v tomto prípade nevzhladol u obžalovaného významné výnimočné okolnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť použitie § 39 Trestného zákona a oprávňovali by súd na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. U obžalovaného neboli splnené zákonné predpoklady na takýto postup hlavne preto, že už v minulosti sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti za ktorú mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, a napriek tomu tento trest nevedol obžalovaného k prevýchove, keďže sa opätovne dopustil závažnej trestnej činnosti. Okrem toho súd zohľadnil mimoriadnu závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že vzhľadom na ľahkú duševnú zaostalosť a organickú poruchu osobnosti obžalovaného si tento nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť v plnom rozsahu neuvedomuje, v tomto smere je pre spoločnosť nebezpečný avšak jeho stav trvá od narodenia a preto nie je možné ho eliminovať ani ústavným ochranným liečením. Nakoľko v prípade obžalovaného neboli počas páchania tejto závažnej trestnej činnosti vylúčené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti je za ňu plne trestne zodpovedný a nie je možné konštatovať, že by trest uložený obžalovanému v rámci vyššie uvedenej trestnej sadzby bol pre neho neprimerane prísny oproti iným páchatelom obdobného skutku a že by súčasne na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval trest kratšieho trvania.

Súd je presvedčený, že práve takto uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom, za súčasného uloženia primeraného obmedzenia, postačí na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu a zabezpečí, aby sa obžalovaný do budúcnosti v ďalšom svojom živote vystríhal páchaniu protispoločenskej a protiprávnej činnosti, čo však záleží na samotnom obžalovanom, aký bude jeho ďalší spôsob života. Obžalovaný sa v tomto smere poučuje aj o tom, že počas plynutia skúšobnej doby bude súd zisťovať, či vedie riadny život, spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom a dodržiava uložené obmedzenie a ak zistí, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, že riadny život nevedie, teda, že spáchal predovšetkým trestný čin, alebo priestupok, musel by rozhodovať o vykonaní trestu odňatia slobody. Ak sa zistí po skončení skúšobnej doby, že viedol riadny život, rozhodne o jeho osvedčení a zahladení odsúdenia.

Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu opísaného vo výroku o treste, nakoľko tento patrí obžalovanému a bol použitý na spáchanie trestného činu, čo vyplývalo jednak z povahy vecí, ich vlastností a účelu požitia, ako aj z popisu skutku, keď sa obžalovaný prostredníctvom tohto telefónu pripojil ku svojmu užívateľskému účtu, na ktorom uverejnil a rozširoval video obsahujúce detskú pornografiu.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.